

ພຣະທຳໂຢເອນ ແລະ ຄຣິສຕະຈັກເຊວັນທ໌-ເດ ແອດເວນຕິສ ແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ - ຕອນທີສາມສິບສີ່

Jeff Pippenger
2026-01-27

ເລກ ສາມສິບສີ່

ເພື່ອໃຫ້ມີສິ່ງໜຶ່ງໃນຖົນກັ່ນດານ ກ່ຳເປັນຕ້ອງມີຖົນກັ່ນດານກ່ອນ. ໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023 ສຽງໜຶ່ງໄດ້ເລີ່ມດັງຂຶ້ນ ໂດຍຊັບອກວ່າ ສິ່ງໃດແຫ່ງເຜົາຢູດາ ໃນເວລານັ້ນກ່ຳລັງເປີດຜະນຶກການສຳແດງພຣະອົງເອງ ຕາມທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ໃນບົດທຶນໜຶ່ງຂອງພຣະທຳພຣະນິມົດ. ຄວາມຜິດຫວັງໃນວັນຊະບາໂຕ, ວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020, ໄດ້ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສາມມື້ເຄິ່ງໃນພຣະນິມົດບົດທຶນສິບເອັດ ຊຶ່ງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນວັນຊະບາໂຕ, ວັນທີ 30 ທັນວາ 2023. ໃນວັນຊະບາໂຕນັ້ນ ເປັນຄັ້ງທຳອິດນັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນກໍລະກົດ 2020 ທີ່ Future for America ໄດ້ກ່າວຕ່ຳສາທາລະນະຢ່າງເປີດເຜີຍໃນການປະຊຸມ Zoom.

ນັບແຕ່ຈຸດນັ້ນເປັນຕົ້ນມາ, ພຣະນິມົດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ເປີດເຜີຍອອກຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ. ມັນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການເປີດເຜີຍຂອງຄຳວ່າ “ຄວາມຈິງ,” ຊຶ່ງຕໍ່ມາໄດ້ຖືກເຫັນວ່າເປັນຕົວແທນຂອງໂຄງຮ່າງສາມຂັ້ນຕອນທຶນກຳນົດໄວ້ໂດຍອັກສອນຕົວທຶນໜຶ່ງ, ຕົວທຶນສິບສາມ, ແລະຕົວທຶນຊາວສອງຂອງພະຍັນຊະນະຮີບຣົວ, ເມື່ອນຳມາຮວມກັນແລ້ວຈະເກີດເປັນຄຳວ່າ “ຄວາມຈິງ.” ສາມຂັ້ນຕອນທຶນສະແດງໃນໂຄງຮ່າງຂອງຄຳວ່າ “ຄວາມຈິງ” ແມ່ນຄວາມຈິງເກົ່າຢ່າງໜຶ່ງ ທຶນຖືກວາງໄວ້ໃນບໍລິເວນໃໝ່.

ເປັນເວລາຫຼາຍປີມາແລ້ວ ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງວ່າ ສາມຂັ້ນຂອງລານພະວິຫານ, ບ່ອນບໍລິສຸດ ແລະ ບ່ອນບໍລິສຸດທຶສຸດ ສອດຄ່ອງຄູ່ຂະໜານກັບພະລາຊະກິດສາມປະການຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຄື ພຣະອົງຊົງໃຫ້ປະຈັກເຖິງຄວາມບາບໃນລານພະວິຫານ, ຊົງສະແດງຄວາມຊອບທຳໃນບ່ອນບໍລິສຸດ, ແລະ ຊົງພິພາກສາໃນບ່ອນບໍລິສຸດທຶສຸດ. ພວກເຮົາໄດ້ລະບຸວ່າ ສາມຂັ້ນນີ້ຖືກສຳແດງຢູ່ຕະຫຼອດພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຄວາມເຂົ້າໃຈທັງໝົດເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ຖືກຂະຫຍາຍໃຫ້ເດັ່ນຂຶ້ນດ້ວຍກອບໂຄງຂອງ “ຄວາມຈິງ,” ນັບແຕ່ປີ 2023. ການນຳຄວາມຈິງເກົ່າມາວາງໄວ້ໃນກອບໂຄງໃໝ່ແຫ່ງຄວາມຈິງ ແມ່ນສິ່ງທີ່ພຣະຄຣິດຊົງກະທຳ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງເປີດຜະນຶກພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງອອກຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ. “ຖົນກັ່ນດານ” ທີ່ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 2023 ເປັນຕົວແທນຂອງ “ເວລາສຸດທ້າຍ” ໃນຄວາມໝາຍເຊິ່ງພະຍາກອນ, ເມື່ອຄຳພະຍາກອນບົດໜຶ່ງຖືກເປີດຜະນຶກ. ຄຳພະຍາກອນນັ້ນຄື ການສຳແດງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຜູ້ຊົງເປັນ “ຄວາມຈິງ.”

“ໃນສະໄໝຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດ, ຊາວຢິວໄດ້ປົກຄຸມອັນຍະມະນີອັນລຳຄ່າແຫ່ງຄວາມຈິງໄວ້ດ້ວຍກອງຂີ້ເຫຍື້ອແຫ່ງປະເພນີ ແລະ ນິທານປະດິດຈົນບໍ່ອາດແຍກຄວາມຈິງອອກຈາກຄວາມເທັດໄດ້. ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອກຳຈັດກອງຂີ້ເຫຍື້ອແຫ່ງຄວາມງົມງາຍທາງສາສະໜາ ແລະ ຄວາມຜິດພາດທຶນໄວ້ມາດົນນານ, ແລະ ເພື່ອຈັດວາງອັນຍະມະນີແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນກອບແຫ່ງຄວາມຈິງ. ຖ້າພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດຈະສະເດັດມາຫາພວກເຮົາໃນເວລານີ້ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຫາຊາວຢິວ, ພຣະອົງຈະຊົງເຮັດສິ່ງໃດ? ພຣະອົງຈະຕ້ອງຊົງເຮັດພະລະກິດທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ໃນການກຳຈັດກອງຂີ້ເຫຍື້ອແຫ່ງປະເພນີ ແລະ ພິທີກຳ. ເມື່ອພຣະອົງຊົງເຮັດພະລະກິດນີ້,

ຊາວຍົວກໍຖືກກະທົບກະເທືອນຢ່າງຫນັກ.

ພວກເຂົາໄດ້ສູນເສຍການເຫັນແກ່ຄວາມຈິງດັ່ງເດີມຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ພຣະຄຣິດໄດ້ນຳຄວາມຈິງນັ້ນກັບມາໃຫ້ບາກົດອີກ. ພະລະກົດຂອງເຮົາຄືການປົດປ່ອຍຄວາມຈິງອັນລ້ຳຄ່າຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມງົມງາຍທາງສາສະໜາ ແລະ ຄວາມຜິດພາດ. ຊ່າງເປັນພະລະກົດອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ໄດ້ມອບໝາຍແກ່ເຮົາໃນຂ່າວປະເສີດ!" Review and Herald, June 4, 1889.

"ເປັນຫນ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະປົດປ່ອຍຄວາມຈິງອັນລ້ຳຄ່າຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມງົມງາຍແລະຄວາມຜິດພາດ," ແລະ "ຈັດວາງອັນມະນີແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນກອບແຫ່ງຄວາມຈິງ." ໃນປີ 2023 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳສະເໜີກອບແຫ່ງຄວາມຈິງນັ້ນ ໃນໂຄງສ້າງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຳວ່າ "ຄວາມຈິງ." ກອບນັ້ນເຮັດໃຫ້ຄວາມຈິງ "ດັ່ງເດີມ" "ຂອງພຣະເຈົ້າ" ບາກົດຊັດ.

"ຝຸ່ນດົນແລະສົງເຂົ້າຫຼືອີ່ແຫ່ງຄວາມຜິດພາດໄດ້ຝັງກົມອັນມະນີອັນລ້ຳຄ່າແຫ່ງຄວາມຈິງໄວ້, ແຕ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດຂຸດຄົ້ນຊຸມຊັບເຫຼົ່ານີ້ອອກມາໄດ້, ເພື່ອວ່າຄົນເປັນພັນຈະເບິ່ງເຫັນມັນດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມແລະຄວາມຢາກເຫງ. ທຸດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ຄຽງຂ້າງຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຖືກອົມຕົນ, ປະທານພຣະຄຸນແລະແສງສະຫວ່າງຈາກສະຫວັນ, ແລະຄົນເປັນພັນຈະຖືກນຳໃຫ້ອະທິຖານກັບດາວວິດວ່າ, 'ຂໍເປີດຕາຂອງຂ້ານອ້ອຍ ເພື່ອຂ້ານອ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນສັງຄົມອັນອອກມາຈາກພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.' ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຖືກປິດເຫັນແລະຖືກບໍ່ໃສໃຈມາເປັນຫຼາຍຍຸກຫຼາຍສະໄໝ ຈະສ້ອງປະກາຍອອກຈາກຫນ້າພຣະຄຳອັນບໍ່ລົດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງ. ບັນດາຄຣິດຕະຈັກໂດຍທົ່ວໄປ ທີ່ໄດ້ຍືນ, ປະຕິເສດ, ແລະຢຽບຍຳຄວາມຈິງນັ້ນ ຈະກະທຳຄວາມຊົ່ວຫນັກຂຶ້ນອີກ; ແຕ່ 'ຜູ້ມີບັນຍາ,' ຄືຜູ້ທີ່ຊີວິດຕັ້ງທາງ, ຈະເຂົ້າໃຈ. ໜັງສືນັ້ນໄດ້ເປີດອອກແລ້ວ, ແລະພຣະດຳລັດຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ເຂົ້າເຖິງຈິດໃຈຂອງຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຈະຮູ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ. ໃນສຽງຮ້ອງອັນດັງກ້ອງຂອງທຸດສະຫວັນຈາກສະຫວັນ ຜູ້ທີ່ມາຮ່ວມກັບທຸດອົງທຶສາມ, ຄົນເປັນພັນຈະຕົ້ນຂຶ້ນຈາກອາການມືນຊາທີ່ໄດ້ຄອບງຳໂລກມາເປັນຫຼາຍຍຸກຫຼາຍສະໄໝ, ແລະຈະເຫັນຄວາມງາມແລະຄຸນຄ່າຂອງຄວາມຈິງ." Review and Herald, December 15, 1885.

"ຄົນງານຂອງພຣະອົງ" ຜູ້ຊົງເປັນ "ຜູ້ມີບັນຍາ" ແລະ "ຜູ້ທີ່ຊີວິດ" "ຈະເຂົ້າໃຈ," ແລະຈະ "ເປີດເຜີຍ" "ຊັບສົມບັດ, ເພື່ອໃຫ້ຄົນຫຼາຍພັນຈະເບິ່ງເຫັນມັນດ້ວຍຄວາມປະຕິບັດແລະ ຄວາມເຫງຂາມ."

ເປັນຫນ້າເສຍດາຍສຳລັບ Adventism ແບບ Laodicea

ທີ່ບໍ່ແມ່ນພວກເຂົາທີ່ຕົນຂຶ້ນຈາກຄວາມມືນຊາຂອງຕົນໃນເວລາສຽງຮ້ອງດັງຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶສາມ,

ເພາະນັ້ນຄຣິດໝາຍວ່າອາທິດ, ແລະນັ້ນກໍ່ຊ້ຳເກີນໄປຫຼາຍສຳລັບ Adventism ທີ່ຈະຕົນຂຶ້ນ.

ຄົນງານໃນຊົ່ວໂມງທີ່ສິບເອັດຕົ້ນຂຶ້ນຈາກ "ຄວາມມືນຊາ" ຂອງພວກເຂົາ

"ໃນເວລາສຽງຮ້ອງດັງຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກັບທຸດສະຫວັນອົງທຶສາມ"

ໃນເວລາກົດໝາຍວ່າອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວໆນີ້. ນັບແຕ່ປີ 2024 ເປັນຕົ້ນມາ,

"ຄວາມຈິງທີ່ຕະຫຼອດຫຼາຍຍຸກສະໄໝບໍ່ເຄີຍຖືກເຫັນ ແລະ ຖືກລະເລີຍ," ໄດ້ສ້ອງປະກາຍ

"ອອກມາຈາກຫນ້າພຣະຄຳອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກສ້ອງແຈ້ງ."

ໃນ ເອຊາຍາ 22:22 ເອລີອາຄົມໄດ້ຮັບກະແຈດອກໜັງ, ແລະໃນ ມັດທາຍ 16

ເປີດໄດ້ຮັບກະແຈທັງຫຼາຍແຫ່ງອານາຈັກ.

ແລະເຮົາຈະວາງກະແຈແຫ່ງພະຣາຊວັງຂອງດາວວິດໄວ້ເທິງບ່າຂອງທ່ານ; ແລະທ່ານຈະເປີດ ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດປິດໄດ້; ແລະທ່ານຈະປິດ ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດເປີດໄດ້. ເອຊາຍາ 22:22.

“ກະແຈ” ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ຟີລາເດນເຟຍ,
ເພາະວ່ານັ້ນເປັນບ່ອນດຽວອັນໃນພຣະຄຳພີທີ່ມີການກ່າວເຖິງກະແຈແຫ່ງການເປີດແລະການປິດ.

ແລະຈົ່ງຂຽນເຖິງທູດສະຫວັນແຫ່ງຄຣິດຈັກໃນເມືອງຟີລາເດນເຟຍວ່າ: ພຣະອົງຜູ້ບໍລິສຸດ,
ພຣະອົງຜູ້ສັດຈົງ, ພຣະອົງຜູ້ສົ່ງຖືກະແຈຂອງດາວິດ, ຜູ້ທີ່ເປີດແລ້ວບໍ່ມີຜູ້ໃດປິດໄດ້;
ແລະເປີດແລ້ວບໍ່ມີຜູ້ໃດເປີດໄດ້; ພຣະອົງຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ: ເຮົາຮູ້ຈັກການງານຂອງເຈົ້າ: ຈົ່ງເບິ່ງແມ່,
ເຮົາໄດ້ຕັ້ງປະຕູທີ່ເປີດຢູ່ໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດປິດມັນໄດ້.
ເພາະວ່າເຈົ້າມີກຳລັງຢູ່ພຽງເລັກນ້ອຍ, ແຕ່ໄດ້ຮັກສາພຣະວັດຈະນະຂອງເຮົາໄວ້,
ແລະບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດນາມຂອງເຮົາ. ພຣະນິມິດ 3:7, 8.

ໃນການປະຕິສຳພັນເທື່ອສຸດທ້າຍກັບພວກຍົວທີ່ຊອກຫາເຫດໂຕ້ຖຽງນັ້ນ,
ພຣະຄຣິດໄດ້ຍົກຄຳຖາມໜຶ່ງຂຶ້ນທີ່ພວກຍົວບໍ່ສາມາດຕອບໄດ້.

ໃນຂະນະທີ່ພວກຟາຣີສາຍກຳລັງຊຸມນຸມກັນຢູ່ນັ້ນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຖາມພວກເຂົາວ່າ,
“ພວກທ່ານຄິດຢ່າງໃດກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ? ພຣະອົງເປັນບຸດຂອງຜູ້ໃດ?” ພວກເຂົາທຸນຕອບພຣະອົງວ່າ,
“ເປັນບຸດຂອງດາວິດ.” ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດກັບພວກເຂົາວ່າ, “ຖ້າຢ່າງນັ້ນ
ເປັນໄປໄດ້ຢ່າງໃດທີ່ດາວິດໂດຍພຣະວິນຍານເອີ້ນພຣະອົງວ່າ ‘ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,’ ໂດຍກ່າວວ່າ,
‘ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັດແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍວ່າ: ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາມືຂອງເຮົາ
ຈົນກວ່າເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສັດຕູຂອງທ່ານເປັນແທນຮອງຕົນຂອງທ່ານ?’ ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າດາວິດເອີ້ນພຣະອົງວ່າ
‘ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,’ ແລ້ວພຣະອົງຈະເປັນບຸດຂອງດາວິດໄດ້ຢ່າງໃດ?”

ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດຕອບພຣະອົງໄດ້ແນ່ນອນແຕ່ຄຳດຽວ ແລະຕັ້ງແຕ່ມືນັ້ນໄປ
ກໍບໍ່ມີຜູ້ໃດກ້າທູນຖາມພຣະອົງອີກ. ມັດທາຍ 22:41–46.

ຊາວຍົວບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມສຳພັນເຊິ່ງເປັນຄຳພະຍາກອນລະຫວ່າງດາວິດແລະພຣະຄຣິດໄດ້,
ເພາະພວກເຂົາຂາດກຸນແຈແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຈະເຂົ້າໃຈພາສາໃນພຣະຄຳພີທີ່ເປັນບັນທັດເທິງບັນທັດ. ພຣະ
ຄຣິດໄດ້ຍຸດຕິການປະຕິສຳພັນຂອງພຣະອົງກັບຊາວຍົວໂດຍຊີ້ບອກວ່າຄວາມຕາບອດຂອງພວກເຂົາຕັ້ງຢູ່ເທິງກ
ານທີ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດແບ່ງພຣະວັດຈະນະແຫ່ງຄວາມຈົ່ງອອກໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ໄວ້ແລ້ວວ່າ
ຖ້າພວກເຈົ້າເຂົ້າໃຈໂມເຊ, ພວກເຈົ້າກໍຈະເຂົ້າໃຈພຣະຄຣິດ,
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີພວກເຂົາອ້າງວ່າຍຶດຖືແລະປົກປ້ອງ.

“ກະແຈ” ຂອງ “ເຮືອນຂອງດາວິດ” ໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ພວກມິນເລໄຮຕ໌, ຜູ້ຊົງເປັນຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງ
Philadelphia. “ກະແຈ” ນັ້ນແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວແຫ່ງການປະຕິຮູບ
ຊົງໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍປະຕູທີ່ເປີດແລະປິດ. ນັບແຕ່ປີ 1798 ຈົນເຖິງ 1863
ຂະບວນການມິນເລໄຮຕ໌ໄດ້ຍ້າຍຈາກປະສົບການຂອງ Philadelphia ໄປສູ່ປະສົບການຂອງ Laodicea,
ໃນຂະນະທີ່ຍ້າຍຈາກການເຄື່ອນໄຫວໄປສູ່ຄຣິສຕະຈັກ. ປະຕູໜຶ່ງໄດ້ເປີດ ແລະປະຕູໜຶ່ງໄດ້ປິດໃນວັນທີ 19
ເມສາ 1844, ເຊິ່ງດຽວກັນກັບທີ່ປະຕູໜຶ່ງໄດ້ເປີດ ແລະປະຕູໜຶ່ງໄດ້ປິດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844,
ແລະເຊິ່ງດຽວກັນກັບປະຕູໜຶ່ງໄດ້ເປີດ ແລະປະຕູໜຶ່ງໄດ້ປິດໃນປີ 1863.

ເອລີາກຶມມີກະແຈດອກໜຶ່ງ, ແຕ່ເປີດໄດ້ຮັບ “ກະແຈຫຼາຍດອກ.” ກະແຈໃນຮູບເອກະພົດນັ້ນ
ແມ່ນປະຕູທີ່ຖືກປິດລົງໃນປີ 1844.

“ເລື່ອງຂອງສະຖານນະມັດສະການເປັນກະແຈທີ່ຂໍຄວາມລືລັບແຫ່ງຄວາມຜິດຫວັງໃນປີ 1844.
ມັນໄດ້ເປີດໃຫ້ເຫັນລະບົບຄວາມຈົ່ງອັນສົມບູນ, ທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນແລະກົມກຽວກັນ,
ສະແດງວ່າພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳພາຂະບວນການເສດດັດມາອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ແລະເປີດເຜີຍໜ້າທີ່ໃນປັດຈຸບັນ

ໃນຂະນະທີ່ມັນໄດ້ນຳມາສູ່ແສງສະຫວ່າງຊຶ່ງຕຳແໜ່ງແລະພາລະກົດຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ." The Great Controversy, 423.

ຫົວຂໍ້ລື່ອງພຣະວິຫານເປັນກະແຈທຶຂປະຕູຫຼິບໃນປີ 1844, ແຕ່ເປັນໂຕກໄດ້ຮັບກະແຈແຫ່ງອານາຈັກດ້ວຍ.

ພຣະເຢຊູຈົງຕອບກັບເຂົາວ່າ, "ຊີໂມນ ບາຣໂຢນາ ເອີຍ, ເຈົ້າເປັນສຸກແລ້ວ;
ເພາະວ່າເນື້ອໜັງແລະເລືອດບໍ່ໄດ້ສຳແດງເລື່ອງນີ້ແກ່ເຈົ້າ,
ແຕ່ແມ່ນພຣະບໍດີຂອງເຮົາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ. ແລະເຮົາກໍ່ຂ້າວແກ່ເຈົ້າອີກວ່າ ເຈົ້າຄືເປັນໂຕ,
ແລະເຮົາຈະສ້າງຄຣິດຕະຈັກຂອງເຮົາໄວ້ເທິງສີມານ;
ແລະປະຕູແຫ່ງແດນມໍລະນາຈະບໍ່ມີຊຸດນະຕຳຄຣິດຕະຈັກນັ້ນ.
ແລະເຮົາຈະມອບກະແຈແຫ່ງອານາຈັກສະຫວັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ:
ແລະສົ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຈົ້າຈະຜູກມັດໄວ້ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ສົ່ງນັ້ນກໍ່ຈະຖືກຜູກມັດໄວ້ໃນສະຫວັນ:
ແລະສົ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຈົ້າຈະແກ້ອອກໃນແຜ່ນດິນໂລກ ສົ່ງນັ້ນກໍ່ຈະຖືກແກ້ອອກໃນສະຫວັນ." ມັດທາຍ
16:17–19.

ບັນທັດເທິງບັນທັດ, ຟີລາເດລເຟຍ, ເຈົ້າສາວແຫ່ງພັນທະສັນຍາຄົນສຸດທ້າຍ ດັ່ງທີ່ເປັນໂຕເປັນຕົວແທນ,
ໄດ້ຮັບກະແຈແຫ່ງເຮືອນຂອງດາວິດ ພ້ອມທັງກະແຈແຫ່ງອານາຈັກສະຫວັນ.
ກະແຈແຫ່ງເຮືອນຂອງດາວິດແມ່ນຫົວຂໍ້ສຸດທ້າຍທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຕອບໂຕກັບພວກຟາຣີຊາຍ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກຟາຣີຊາຍກຳລັງຊຸມນຸມກັນຢູ່ນັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຖາມພວກເຂົາວ່າ,
"ພວກທ່ານຄິດຢ່າງໃດກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ? ພຣະອົງເປັນບຸດຂອງຜູ້ໃດ?" ພວກເຂົາທູນຕອບພຣະອົງວ່າ,
"ເປັນບຸດຂອງດາວິດ." ພຣະອົງຈົ່ງຊົງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, "ດັ່ງນັ້ນ
ເຫດໃດດາວິດໂດຍພຣະວິນຍານຈົ່ງເອີ້ນພຣະອົງວ່າ 'ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ' ໂດຍກ່າວວ່າ,
'ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານອ້ຍວ່າ, ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງເຮົາ
ຈົນກ່ວາເຮົາຈະໃຫ້ສັດຕູຂອງທ່ານເປັນທີ່ຮ້ອງຕົນຂອງທ່ານ?' ຖ້າດາວິດເອີ້ນພຣະອົງວ່າ
'ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ' ແລ້ວ ພຣະອົງຈະເປັນບຸດຂອງດາວິດໄດ້ຢ່າງໃດ?"
ແລະບໍ່ມີໃຜສາມາດຕອບພຣະອົງໄດ້ແມ່ນແຕ່ຄຳດຽວ ແລະນັບແຕ່ວັນນັ້ນໄປ
ກໍ່ບໍ່ມີໃຜໃດກໍ່ຖາມພຣະອົງອີກ. ມັດທາຍ 22:41–46.

ເລື່ອງຂອງດາວິດແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ
ແມ່ນຈຸດທີ່ເປັນໂຕເລີ່ມຕົ້ນຢ່າງແນ່ນອນໃນວັນເພນເຕກອດ ໃນຫ້ອງຊົນເທິງ ໃນຍາມທີ່ສາມ.
ຫົວຂໍ້ດຽວກັນນັ້ນທີ່ໄດ້ປັດປະຕູແຫ່ງການໂຕ້ຕອບລະຫວ່າງພວກຟາຣີຊີແລະພຣະຄຣິດ
ກໍ່ແມ່ນກະແຈທີ່ເປັນໂຕໃຊ້ເພື່ອເປີດປະຕູຂອງຫ້ອງຊົນເທິງໃນວັນເພນເຕກອດ.

ເພາະວ່າດາວິດບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ ແຕ່ທ່ານເອງໄດ້ກ່າວວ່າ,
"ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານອ້ຍວ່າ, ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງເຮົາ,
ຈົນກ່ວາເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສັດຕູຂອງທ່ານເປັນແທນຮອງຕົນຂອງທ່ານ." ດັ່ງນັ້ນ
ຂໍໃຫ້ວົງວານອັສຣາເອນທັງສິ້ນຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະຖາປະນາພຣະເຢຊູອົງນັ້ນ
ຜູ້ທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ ໃຫ້ເປັນທັງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະຄຣິດ.

ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນດັ່ງນີ້ແລ້ວ, ໃຈຂອງພວກເຂົາກໍ່ຖືກຫົມແທງ, ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ເປັນໂຕ
ແລະແກ່ອັກຄະສາວົກທີ່ຫຼືອວ່າ, ທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ເປັນພົນອັງເອີຍ, ພວກຂ້ານອ້ຍຈະຕ້ອງເຮັດປະການໃດ?

ແລ້ວເປັນໂຕຈົ່ງກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍວ່າ, "ຈົ່ງກັບໃຈໃໝ່
ແລະໃຫ້ທຸກຄົນໃນພວກທ່ານຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພື່ອການຍົກໂທດບາບ
ແລ້ວພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຂອງປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍ່ຣິສຸດ. ເພາະຄຳສັນຍານັ້ນມີໄວ້ສຳລັບພວກທ່ານ

ແລະສຳລັບລູກຫຼານຂອງພວກທ່ານ ແລະສຳລັບຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ກ່ອນໄປ
ຄືທຸກຄົນທີ່ພຣະອົງເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຈະຊົງເອີ້ນ." ແລະດ້ວຍຖ້ອຍຄຳອື່ນອີກຫຼາຍ
ທ່ານໄດ້ເປັນພະຍານ ແລະຕັກເຕືອນເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງຊ່ວຍຕົນເອງໃຫ້ພົ້ນຈາກຊົວອາຍຸທີ່ຄົດຮຸ້ນ."
ສ່ວນຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຢືນດິຣັບຄຳຂອງທ່ານ ກໍໄດ້ຮັບບັບຕີສະມາ;
ແລະໃນມື້ດຽວກັນນັ້ນມີຄົນເຂົ້າຮ່ວມເພີ່ມອີກປະມານສາມພັນດວງວິນຍານ. ກົດຈະການ 2:34–41.

ເປີດໄດ້ຮັບກະແຈເພື່ອຜູກມັດ ຫຼື ບົດບ່ອຍ, ແລະເມື່ອທ່ານໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ,
ສະຫວັນກຢູ່ໃນຄວາມສອດຄ່ອງກັບການກະທຳຂອງເປີຕ. ເປີຕເປັນຕົວແທນຂອງພຣະພາບແລະຄວາມເປັນ
ມະນຸດທີ່ຮ່ວມກັນເຮັດໃຫ້ຄວາມຈິງແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເປີດຜະນຶກ.
ເມື່ອຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນຖືກເປີດຜະນຶກແລ້ວ, ມັນກໍຖືກນຳສະເໜີໃນຖານະເປັນຄວາມຮູ້

"ກະແຈແຫ່ງຄວາມຮູ້ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກເອົາໄປໂດຍຜູ້ທີ່ຄວນຈະຖືມັນໄວ້ເພື່ອຂອງສົມບັດແຫ່ງ
ພຣະບັນຍາໃນພຣະຄຳພີພຣະສັນຍາເດີມ. ບັນດາຮັບໄປ ແລະ
ຄູອາຈານໄດ້ບັດອານາຈັກແຫ່ງສະຫວັນໄວ້ຈາກຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຜູ້ທຸກທ່ວລະມານເກືອບຈະໂດຍສົມເຊີງ,
ແລະ ປະພວກເຂົາໄວ້ໃຫ້ພິນາດ. ໃນການຕັດສະແດງຂອງພຣະອົງ
ພຣະຄຣິດໄດ້ນຳເອົາຫຼາຍເລື່ອງມາວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາໃນຄາວດຽວ
ເພາະເຫງວ່າຈະເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາສັບສົນ. ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ທຸກປະເດັນແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ
ຈຳແນກຢ່າງຊັດເຈນ. ພຣະອົງໄດ້ດູໝືນການກ່າວຊຳຄວາມຈິງເກົ່າແກ່ ແລະ ຄົ້ນຄ້ອຍໃນຄຳພະຍາກອນ
ຖ້າສົ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຈະຮັບໃຊ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງໃນການຟັງແນວຄວາມຄິດລົງໃນຈິດໃຈ."

"ພຣະຄຣິດຊົງເປັນຜູ້ກຳເນີດແຫ່ງອັນມະນີແຫ່ງຄວາມຈິງທັງປວງໃນສະໄໝບູຮານ.
ໂດຍການກະທຳຂອງສັດຕູ ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຍ້າຍອອກຈາກບ່ອນອັນຖືກຕ້ອງຂອງມັນ.
ມັນໄດ້ຖືກຕັດຂາດອອກຈາກຕຳແໜ່ງທີ່ແທ້ຈິງຂອງມັນ
ແລະຖືກນຳໄປວາງໄວ້ໃນໂຄງຮ່າງແຫ່ງຄວາມຜິດພາດ.
ພາລະກົດຂອງພຣະຄຣິດຄືການຈັດວາງອັນມະນີອັນລຳຄ່າເຫຼົ່ານັ້ນໃໝ່
ແລະສະຖາປະນາມັນໄວ້ໃນໂຄງຮ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງ.
ຫຼັກການແຫ່ງຄວາມຈິງຊຶ່ງພຣະອົງເອງໄດ້ປະທານໄວ້ເພື່ອອວຍພອນແກໂລກ
ໄດ້ຖືກຜັງກັບໂດຍການກະທຳຂອງຊາຕານ ແລະເບີງບານດັ່ງວ່າໄດ້ສູນຫາຍໄປແລ້ວ.
ພຣະຄຣິດຊົງກູ້ມັນອອກມາຈາກກອງຂີ້ເຫຍື້ອແຫ່ງຄວາມຜິດພາດ ປະທານພະລັງໃໝ່ອັນມີຊີວິດແກ່ມັນ
ແລະຊົງບັນຊາໃຫ້ມັນສ່ອງແສງດັ່ງອັນມະນີອັນລຳຄ່າ ແລະຍືນຍົດຢ່າງໝືນຄົງຕະຫຼອດໄປ."

"ພຣະຄຣິດເອງສາມາດນຳໃຊ້ຄວາມຈິງເກົ່າແກ່ເຫຼົ່ານັ້ນໃດກໍໄດ້ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຍື່ນແມ່ນແຕ່ອະນຸຍາຍອຍທີ່ສຸດ
ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ກຳເນີດຄວາມຈິງທັງປວງນັ້ນ.
ພຣະອົງໄດ້ປະທັບຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນລົງໃນຈິດໃຈແລະຄວາມນິຍົມຂອງທຸກຊົວອາຍຸ,
ແລະເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາສູ່ໂລກຂອງພວກເຮົາ ພຣະອົງໄດ້ຈັດລຽງໃໝ່
ແລະປຸກຊີວິດໃຫ້ແກ່ຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ກ້າຍເປັນສັງຕາຍແລ້ວ
ເຮັດໃຫ້ມັນມີພະລັງແຮງຍິ່ງຂຶ້ນເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຊົນລັດພາຍໜ້າ.
ພຣະເຢຊູຄຣິດນັ້ນເອງຜູ້ຊົງມີວິດອຳນາດໃນການກອບກູ້ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນອອກຈາກກອງຂີ້ເຫຍື້ອ
ແລະປະທານມັນແກໂລກອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ດ້ວຍຄວາມສັດໃໝ່ແລະພະລັງອຳນາດຫຼາຍຍິ່ງກວ່າເດີມ."
Manuscript Releases, volume 13, 240, 241.

ກະແຈຂອງເປີຕມີໄວ້ເພື່ອຜູກ ແລະ ເພື່ອບ່ອຍ, ແລະ
ເປີຕເປັນຕົວແທນຂອງເຈົ້າສາວຄຣິສຕຽນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຜູ້ຊົງເປັນໜຶ່ງແສນສັໝືນສີພັນຄົນ.
ຂ່າວສານແຫ່ງການຜູກຂອງເປີຕ ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໃນພະຍານຂອງໜຶ່ງແສນສັໝືນສີພັນຄົນ
ແມ່ນການປະທັບຕາ. ຂ່າວສານແຫ່ງການບ່ອຍຂອງເປີຕ ໃນພະຍານຂອງໜຶ່ງແສນສັໝືນສີພັນຄົນ
ແມ່ນອິສລາມແຫ່ງວິບັດຄົງທີ່ສາມ.

“ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຫັນທຸດສະຫວັນອົງທຶສາມ. ທຸດສະຫວັນຜູ້ຕິດຕາມຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ,
'ພາລະກົດຂອງທ່ານໜ້າສະພຽງກົດຢ່າງຍິ່ງ. ພັນທະກົດຂອງທ່ານໜ້າຄວາມຍ້ານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.
ທ່ານແມ່ນທຸດສະຫວັນອົງທີ່ຈະຄັດເລືອກເຂົ້າສາລະຄອກຈາກຫຍ້າລ້າຍ, ແລະປະທັບຕາ ຫຼື ມັດຮວບ
ເຂົ້າສາລະຄອກໄວ້ສຳລັບຍິ່ງສະຫວັນ. ສົ່ງເຫຼີມຄວນຄອບຄອງຈິດໃຈທັງໝົດ, ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ທັງໝົດ.'”
Early Writings, 119.

ເຂົ້າສາລະຄອກມັດໄວ້ນັ້ນ ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຖວາຍບູຊາເຂົ້າສາລະຄອກໃນວັນເພນເຕກອດ
ຊຶ່ງໃນຖານະທີ່ເປັນຖວາຍບູຊາແບບໂບກ
ຈະເປັນຕົວແທນເຖິງການຍົກຂຶ້ນຂອງທຸກໆສິ່ງແຫຼ່ງຄົນຫນຶ່ງແສນສີໝົນສີພັນ.
ການປະທັບຕາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຂ່າວສານພາຍໃນຂອງເປໂຕ
ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດຂອງອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດຄົງທຶສາມ ທີ່ຖືກປ່ອຍອອກຢ່າງຄ່ອຍໆນັບແຕ່ 9/11
ເປັນຕົ້ນໄປ.

ແລະພາຍຫຼັງສົ່ງເຫຼີມ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນທຸດສະຫວັນສົ່ງຍົກຍຸທິສົມມຸຂອງແຜ່ນດິນໂລກ
ກ່າວຢູ່ບໍ່ຍິ່ງລົມທັງສີຂອງໂລກໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ລົມພັດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຫຼື ເທິງທະເລ ຫຼື ເທິງຕົ້ນໄມ້ໃດໆ.
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນທຸດສະຫວັນອີກອົງຫນຶ່ງ ຂຶ້ນມາຈາກທິດຕາເວັນອອກ
ຖືກປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່; ແລະທ່ານໄດ້ຮັບຮຽດດັ່ງຕາມທຸດສະຫວັນທັງສອງ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ທຳຄວາມເສຍຫາຍແກ່ແຜ່ນດິນໂລກແລະທະເລ ໂດຍກ່າວວ່າ,
ຍ່າທຳຄວາມເສຍຫາຍແກ່ແຜ່ນດິນໂລກ ຫຼື ແກ່ທະເລ ຫຼື ແກ່ຕົ້ນໄມ້ທັງຫຼາຍ
ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ປະທັບຕາບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງເຂົາ.
ພຣະນິມິດ 7:1–3

ລົມທັງສອງນັ້ນ ທີ່ຖືກຢູ່ບໍ່ຍິ່ງໄວ້ໃນລະຫວ່າງການຜູກມັດປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຖືກປ່ອຍອອກໃນວັນທີ 9/11,
ແລະຕໍ່ມາກໍຖືກຢູ່ບໍ່ຍິ່ງໂດຍ George Bush the lesser. ຂ່າວສານພາຍນອກຂອງ Peter ແມ່ນອີສລາມ,
ແລະການຄາຍອອກກັບການຢູ່ບໍ່ຍິ່ງນັ້ນ, ຖ້າອີສລາມເປັນຂ່າວສານພາຍນອກ,
ກໍແມ່ນຂ່າວສານທີ່ດຳເນີນຜ່ານໄລຍະເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາ. ຄວາມເປັນມະນຸດຂອງ Peter
ເຊື່ອມໂຍງກັບພຣະພາບ, ເພາະກະແຈທຶຖືກມອບໃຫ້ແກ່ລາວ
ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມເຫັນພ້ອມລະຫວ່າງສະຫວັນແລະໂລກ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ.

ຄວາມມັດຂອງມານຮ້າຍປົກຄຸມບັນດາຜູ້ທີ່ລະເລີຍການອະທິຖານ.
ການລ້ວງອັນແຜ່ວເບົາຂອງສັດຕູຍ້ອນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຕົກໃນບາບ; ແລະທັງໝົດນັ້ນກໍເປັນເພາະພວກເຮົາ
ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ສິດພິເສດທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານແກ່ພວກເຮົາໃນການກຳນົດແຕ່ງຕັ້ງອັນສັກສິດແຫ່ງການອະທິຖານ.
ເຫດໃດບຸດຊາຍແລະບຸດຍິງຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຄວນລັງເລໃນການອະທິຖານ,
ເມື່ອການອະທິຖານເປັນກະແຈຢູ່ໃນມືຂອງຄວາມເຊື່ອ ເພື່ອໃຫ້ສົມບັດແຫ່ງສະຫວັນ,
ບ່ອນທີ່ຊັບພະຍາກອນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະຜູ້ຊົງລົດອຳນາດສູງສຸດຖືກເກັບຮັກສາໄວ້?
ຖ້າບາດສະຈາກການອະທິຖານຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ແລະການຜຸ້ລະວັງຢ່າງພາກພຽນ,
ພວກເຮົາກໍຢູ່ໃນອັນຕະລາຍທີ່ຈະກາຍເປັນຄົນປະໝາດ ແລະຫັນເຫອອກຈາກທາງອັນຖືກຕ້ອງ.
ຄູ່ຕໍ່ສູ້ນັ້ນພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງທີ່ຈະຂັດຂວາງທາງໄປສູ່ບ່ອນປະທັບແຫ່ງພຣະເມດຕາ
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະຄຸນແລະລົດອຳນາດ ໂດຍການວົງວອນຢ່າງຈິງໃຈ ແລະໂດຍຄວາມເຊື່ອ
ເພື່ອຕ້ານທານການລ້ວງ.

“ມີເງື່ອນໄຂບາງປະການທີ່ເຮົາອາດຄາດຫວັງໄດ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຟັງແລະຕອບຄຳອະທິຖານຂອງເຮົາ.
ປະການຫນຶ່ງໃນບັນດາເງື່ອນໄຂເຫຼົ່ານັ້ນເປັນປະການທຳອິດ
ແມ່ນວ່າເຮົາຕ້ອງຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະອົງ.

ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ວ່າ, 'ເຮົາຈະເຫນັ້ນໃສ່ຜູ້ທີ່ກະຫາຍ
ແລະເທສາຍນັ້ນອັນໄຫຼບ່າລົງເທິງແຜ່ນດິນອັນແຫ້ງແລ້ງ.' Isaiah 44:3.
ບັນດາຜູ້ທີ່ໜີໄລ່ກະຫາຍຫາຄວາມຊອບທຳ, ຜູ້ທີ່ອາດອອກຫາພຣະເຈົ້າ, ອາດໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າ
ພວກເຂົາຈະໄດ້ອົບບໍລິບູນ. ຫົວໃຈຈຳຕ້ອງເປີດຮັບອິດທິພົນແຫ່ງພຣະວິນຍານ,
ບໍ່ດັ່ງນັ້ນພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ອາດຮັບໄດ້."

"ຄວາມຕ້ອງການອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງພວກເຮົາ ຕົວມັນເອງກໍເປັນຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງຢ່າງໜຶ່ງ
ແລະວົງວອນແທນພວກເຮົາຢ່າງມີວິາທະສົນຍັງ. ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງຖືກສະແຫວງຫາ
ເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງຊົງກະທຳສົ່ງເຫຼົ້ານີ້ແກ່ພວກເຮົາ. ພຣະອົງຕັດວ່າ, 'ຈົ່ງຂໍ ແລະທ່ານຈະໄດ້ຮັບ.' ແລະ
'ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ຫວັງແຫນພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເອງ ແຕ່ໄດ້ຊົງປະທານພຣະບຸດນັ້ນເພື່ອພວກເຮົາທັງປວງ
ແລ້ວພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງໃຜດປະທານສົ່ງສາລະພັດແກ່ພວກເຮົາພ້ອມກັບພຣະບຸດນັ້ນໂດຍບໍ່ຄິດມູນຄ່າຫຼື?'
Matthew 7:7; Romans 8:32."

"ຖ້າພວກເຮົາຖະນຸຖະໜອມຄວາມອະທຳໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຖ້າພວກເຮົາຍຶດຕິດກັບບາບໃດໆທີ່ຮູ້ຢູ່,
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງພົງພວກເຮົາ; ແຕ່ຄຳອະທິຖານຂອງຈິດວິນຍານທີ່ກັບໃຈແລະສຳນຶກຜິດນັ້ນ
ຍ່ອມໄດ້ຮັບການຊົງຮັບຟັງສະເໝີ. ເມື່ອຄວາມຜິດທັງປວງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ຢູ່ໄດ້ຖືກແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງແລ້ວ,
ພວກເຮົາອາດເຊື່ອໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງຕອບຄຳທຸນຂໍຂອງພວກເຮົາ.
ຄຸນງາມຄວາມດີຂອງເຮົາເອງຈະບໍ່ອາດນຳພາໃຫ້ພວກເຮົາເປັນທຶພຣະໂທຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີຍ;
ແຕ່ເປັນຄວາມຄູ່ຄວນຂອງພຣະເຢຊູທີ່ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ລັອດ,
ເປັນພຣະໄລຫົດຂອງພຣະອົງທີ່ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ສະອາດ; ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນ
ພວກເຮົາກໍມີຫົວທີ່ຕ້ອງກະທຳ ໃນການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂແຫ່ງການຊົງຮັບໄວ້."

"ອົງປະກອບອົກປະການໜຶ່ງຂອງການອະທິຖານຢ່າງພາກພຽນຄືຄວາມເຊື່ອ.
'ຜູ້ທີ່ມີຫາພຣະເຈົ້າຕ້ອງເຊື່ອວ່າພຣະອົງມີຢູ່
ແລະວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ປະທານບຳເໜັດແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາພຣະອົງຢ່າງພາກພຽນ.' ເຮັບເຮີ 11:6.
ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວແກ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ, 'ສົ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານປາຖະໜາ,
ເມື່ອພວກທ່ານອະທິຖານ ຈົ່ງເຊື່ອວ່າພວກທ່ານໄດ້ຮັບແລ້ວ, ແລະພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບສິ່ງນັ້ນ.' ມາຣະໂກ
11:24. ພວກເຮົາຮັບຖືພຣະອົງຕາມພຣະວາຈາຂອງພຣະອົງຫຼື?" Steps to Christ, 94–96.

"ນີ້ແມ່ນບົດຮຽນສຳລັບບັນດາຊາຍໜຸ່ມຜູ້ປະກາດຕົນວ່າເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຜູ້ຖືຂ້າວສານຂອງພຣະອົງ, ແລະຜູ້ທີ່ຍົກຕົນສູງໃນການປະເມີນຂອງຕົນເອງ.
ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຊັບປະທານສົ່ງໃດທີ່ໂດດເດັ່ນໃນປະສົບການຂອງຕົນໄດ້ ດັ່ງທີ່ເອວຢົາເຄີຍມີ, ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນ
ພວກເຂົາກໍຍັງຄົດຕົນວ່າຢູ່ເໜືອການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຕ່າງໆທີ່ໃນສາຍຕາຂອງຕົນເຫັນວ່າຕ່ຳຕ້ອຍ.
ພວກເຂົາຈະບໍ່ຫຼຸດລົງຈາກກຽດສັກແຫ່ງຕ່ຳແໜ່ງຜູ້ປະກາດຂອງຕົນເພື່ອມາເຮັດການຮັບໃຊ້ທີ່ຈຳເປັນ,
ເພາະຢ້ານວ່າພວກເຂົາຈະກຳລັງເຮັດວຽກຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້.
ບຸກຄົນທຸກຄົນເຊັ່ນນັ້ນຄວນຮຽນຮູ້ຈາກແບບຢ່າງຂອງເອວຢົາ.
ຄຳຂອງທ່ານໄດ້ປັດຂຸມຊັບແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ, ນ້ຳຄ້າງ ແລະ ຝົນ,
ບໍ່ໃຫ້ຕົກລົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາສາມປີ. ຄຳຂອງທ່ານແຕ່ຜູ້ດຽວເປັນກະແຈທຸ້ໄຂຟ້າສະຫວັນອອກ
ແລະ ນຳເອົາຫາຝົນລົງມາ. ທ່ານໄດ້ຮັບກຽດຈາກພຣະເຈົ້າ
ເມື່ອທ່ານຖວາຍຄຳອະທິຖານອັນຮຽບຮຸ່ງຂອງທ່ານໃນຕ່ຳໜ້າກະສັດ ແລະ ຊາວອິດສະຣາເອນຫຼາຍພັນຄົນ,
ໃນຄຳຕອບຕ່ຳການອະທິຖານນັ້ນ ໄຟໄດ້ພົ່ງວາບລົງມາຈາກຟ້າສະຫວັນ ແລະ
ຈຸດໄຟເທິງແທ່ນບູຊາແຫ່ງເຄືອງຖວາຍ. ມືຂອງທ່ານໄດ້ປະຕິບັດການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ
ໃນການປະທານປະໄລຫົດຂອງພຣະບາອານແປດຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ; ແຕ່ທັງໆທີ່ເປັນຢ່າງນັ້ນ,
ຫຼັງຈາກການຕາກຕ່ຳອັນເຫນືອຍລ້າ ແລະ ໄຊຊະນະອັນໂດດເດັ່ນທີ່ສຸດໃນມື້ນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນເອງ,
ຜູ້ທີ່ສາມາດນຳເມກ, ຝົນ, ແລະ ໄຟລົງມາຈາກຟ້າສະຫວັນ, ກໍຍັງຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດການຮັບໃຊ້ອັນຕ່ຳຕ້ອຍ

ແລະ ແລ່ນນຳໜ້າລົດມ້າຂອງອາຮາບໃນຄວາມມືດ ແລະ ທ່າມກາງລົມກັບຝົນ
ເພື່ອຮັບໃຊ້ຜູ້ປົກຄອງຊຶ່ງທ່ານບໍ່ໄດ້ຢ້ານທີ່ຈະຕຳໜິຕໍ່ໜ້າເພາະບາບ ແລະ ອາຊະຍາກຳຂອງລາວ.
ກະສັດໄດ້ຜ່ານເຂົ້າໄປພາຍໃນປະຕູເມືອງ. ເອລີຍາໄດ້ຫຼີກເຫຼ່ອດ້ວຍເສື້ອຄຸມຂອງທ່ານ ແລະ
ນອນລົງເທິງພື້ນດິນເປົ່າ." Testimonies, volume 3, 287.